ȘCOALA ROMÂNEASCĂ DE CAIAC-CANOE ȘI-A RECONFIRMAT RENUMELE!

Antrenorul emerit Radu Huțan, a cărui pricepere și competență profesională au impresionat profund pe toți ziariștii prezenți aici la cea de-a 22-a olimpiadă, ținea parcă să concluzioneze evoluțiile caiaciștilor și canoiștilor români la Jocurile Olimpice de la Moscova: **„Socotesc că este cea mai frumoasă comportare a sportivilor români din ultimii ani și rezultatele ne bucură cu atît mai mult cu cît, după opinia mea, este pentru prima dată cînd la o asemenea mare întrecere desfășurată în ultimul timp, fie că a fost vorba de Jocuri Olimpice sau de campionate mondiale, lupta s-a dat între titani, între sportivi de excepțională valoare, fapt care făcea ca nu de puține ori chiar și în serii să aibă loc veritabile finale. În aceste condiții, sînt bucuros, firește, că flotila noastră și-a făcut din plin datoria, adăugînd celor două medalii cucerite vineri alte trei prețioase trofee, între care strălucește cu iradieri de aur cea pe care au cucerit-o Ivan Patzaichin și Toma Simionov în proba de canoe dublu 1 000 metri, frumoasă și meritată încununare a valorii unui sport, a înaltei măiestrii pe care a atins-o acest veteran al sportului nostru, Ivan Patzaichin, secondat cu brio de colegul său Simionov, al cărui aport la obținerea succesului trebuie apreciat și el la valoarea lui reală“...**

Iată, așadar, o foarte competentă și autorizată punere în temă, venită din partea unui specialist la fel de autorizat, care dă dimensiunile reale ale succesului românesc de pe lacul moscovit Krîlatskoe, succes primit cu mare satisfacție de grupurile de sportivi români veniți sîmbătă la această bază sportivă să-i încurajeze pe bravii noștri canoiști și caiaciști, elogiat și unanim apreciat de toți specialiștii care au avut numai cuvinte de laudă la adresa școlii românești de caiac-canoe, prezentă de atîția ani cu sportivi de vază în toate marile competiții de anvergură, în toate regatele de ridicat prestigiu internațional.

Vremea a fost sîmbătă extrem de capricioasă în zona canalului de la Krîlatskoe, dominînd rafalele de ploaie torențială, care, fără să împiedice desfășurarea propriu-zisă a întrecerilor, a făcut și mai dificilă parcă această penultimă zi olimpică, și ne-a amînat cu cîteva minute marea bucurie pe care am trăit-o atunci cînd steagul nostru tricolor a fost înălțat pe cel mai înalt catarg, iar maiestuoasele acorduri ale Imnului de Stat al țării noastre au răsunat puternic în cinstea celor doi eroi ai probei de canoe dublu 1 000 metri, cei mai detașați dintre toți cîștigătorii zilei respective. Desigur, se considera aproape în unanimitate că echipajul nostru este favoritul acestei curse și că nu-i va putea scăpa victoria. Dar, de cîte ori între pronostic și realitatea cursei nu s-au interpus atîtea necunoscute, atîtea situații neprevăzute? Cine ne putea oare asigura că putem fi liniștiți pe de-a-ntregul, că putem urmări cu certitudine un succes al culorilor noastre? Dar, iată că această certitudine aveau să ne-o dea chiar din start acești voinici de neînfrînt care au fost sîmbătă Ivan Patzaichin și Toma Simionov. Încă din start s-a văzut că ei nu acceptă nici o replică din partea puternicilor adversari, că sînt hotărîți să controleze întreaga desfășurare a probei. Și, într-adevăr, așa a fost de la start și pînă la sosire, echipajul românesc aflîndu-se în permanență la cîrma bătăliei și nici unul din celelalte cupluri prezente pe pista de apă în acele minute nu a fost capabil să reziste ritmului pe care l-au impus sportivii români. Aproape de finiș, Patzaichin și Simionov aveau mai bine de o barcă avans, cea mai netă distanțare a învingătorilor dintre toate finalele desfășurate în ultima zi a întrecerilor de caiac-canoe de pe Krîlatskoe. Grupul de tehnicieni români prezenți pe mal, între care recunoaștem pe antrenorii emeriți Radu Huțan, Nicolae Navasart, și Stavru Teodorov, pe fostul amiral al caiacului românesc Aurel Vernescu, în ciuda ploii torențiale care nu contenește, îi îmbrățișează și îi sărută cu bucurie pe proaspeții învingători, îi poartă pe brațe în semn de mare bucurie. Și astfel, în ultima cursă olimpică a vieții sale de sportiv de performanță, acest brav canoist care este Ivan Patzaichin a cucerit și cea mai prețioasă medalie a sa, aurul pe care și l-a dorit atît de mult și la Montreal. Iată deci că la cea de-a patra sa participare olimpică Ivan Patzaichin obține pentru a treia oară o medalie de aur, trofeu care atestă, în mod incontestabil, înalta sa clasă, măiestria sa inegalabilă. Un profesor al canoei românești de la care vor avea cu siguranță ce învăța tinerii care vor dori să-i urmeze exemplul, să aducă, peste ani, noi și noi străluciri sportului românesc în marea arenă internațională.

Răspunzînd unei întrebări pe care i-a pus-o un ziarist la conferința organizată cu campionii olimpici la finele ultimei probe, Ivan Patzaichin găsește cu o dezarmantă simplitate explicații la problema care se vede că îi frămîntă pe toți ziariștii, și nu doar pe cel care formulase întrebarea. **„Cum se explică longevitatea mea în viața sportivă și marile succese pe care le-am obținut?“** — a început marele nostru campion. **„Foarte simplu, am dus întotdeauna o viață ordonată, am dorit mereu să fiu primul, cel mai bun, să aduc cît mai multe succese culorilor scumpe ale patriei mele. N-a fost deloc ușor. Iată, au trecut 14 ani de cînd particip la competiții oficiale de amploare. Am fost prezent la patru Olimpiade, avînd marea satisfacție de a urca de trei ori pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, am cucerit în total 22 de medalii în cele mai mari competiții ale lumii. Fără o viață sportivă exemplară, fără o dăruire totală, fără o neostoită dorință de victorie și fără abnegație în fiecare cursă, în fiecare antrenament, nici nu s-ar fi putut vorbi de atîția ani în sport, de atîtea succese pe care le-am obținut în cariera mea competițională. Tocmai de aceea, acest ultim succes la o întrecere olimpică îmi permite să pun punct activității competiționale de performanță, să mă retrag în plină glorie. Este dorința firească a fiecărui sportiv și mă bucur nespus că am reușit și eu această performanță“.**

— Și nu va mai urca canoistul **Ivan Patzaichin în barca care l-a purtat spre atît de înalte culmi?**

— Firește că mă voi mai urca, dar de-acum înainte nu ca sportiv, ci poate ca antrenor. Mi-ar fi, desigur, nespus de greu să mă retrag din sportul de care m-am legat atît de mult. Poate că voi avea ceva de spus celor care îndrăgesc acest sport atît de greu dar atît de frumos și m-aș bucura nespus dacă peste ani voi reuși și eu să aduc cu viitorii mei elevi noi medalii de aur pentru culorile patriei. Asta este ceea ce îmi doresc acum, la capătul unei etape foarte importante a vieții mele.

Ivan Patzaichin se desparte de ziariști cu același zîmbet cu care a venit la întîlnirea cu ei, ceea ce pare să însemne că el se va ține de cuvînt și în această nouă promisiune publică pe care a făcut-o, de a obține aceleași succese și în viitoarea sa activitate.

Și nu putem încheia aceste rînduri fără a sublinia că strălucirea zilei de sîmbătă de pe Krîlatskoe a dat-o, de asemenea, performanța realizată de caiacistul **Ion Bîrlădeanu, autorul unei valoroase medalii de bronz, la caiacul de simplu 1 000 metri, al cărui finiș a fost cu adevărat electrizant pentru spectatori, și că în ultima finală caiacul nostru de 4 ne-a adus o nouă și mare satisfacție, obținînd o prețioasă medalie de argint, de asemenea după un finiș de un rar dramatism, abia pe ultimii metri și chiar centimetri hotărîndu-se destinatarii medaliilor olimpice. Mihai Zafiu, Vasile Dîba, Ion Geantă și Nicușor Eșeanu** merită toate laudele pentru cursa tactică inteligentă pe care au dus-o, pentru dăruirea și marea abnegație cu care în final și-au aruncat în bătălie toate forțele, întreaga capacitate, pentru cucerirea unei medalii. A fost obținut, astfel, un nou succes, s-au probat o dată în plus înaltele calități ale școlii românești de caiac-canoe, care încheie participarea sa la Jocurile Olimpice de la Moscova cu unul dintre cele mai strălucitoare bilanțuri pe care le-a realizat vreodată la aceste întreceri. Desigur, o promisiune pentru noi și valoroase afirmări în viitoarele competiții, pentru alte prestigioase succese ale „flotilei noastre de aur“, care și-a confirmat o dată în plus, cu atîta strălucire, renumele.

Constantin MACOVEI

AZI SOSESC „OLIMPICII“ ROMÂNI

Lotul principal al delegației sportive a României care a participat la cea de-a XXII-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară de la Moscova sosește astăzi în țară. Sosirea va avea loc în jurul orei 13.45 la aeroportul internațional Otopeni.

ÎNVINGĂTOR – TOMI PUIKOLAINEN

Concursul masculin de tir cu arcul, desfășurat pe un poligon amenajat în vecinătatea canalului Krîlatskoe, s-a încheiat — sîmbătă după-amiază, pe o ploaie torențială — cu victoria, mai puțin scontată, a finlandezului **Tomi Puikolainen (2491 p)**, care l-a întrecut cu **numai 3 p** pe sovieticul **Boris** Isacenko, liderul zilei precedente. **Andrei Berki** a încheiat pe locul 15, cu 2389 p, iar **Mihai Bîrzu**, pe 25, cu 2280 p, ambii sub posibilitățile demonstrate cu alte prilejuri.

Cum era de așteptat, întrecerea feminină a fost dominată de reprezentantele Uniunii Sovietice, care au și ocupat, dealtfel, primele două locuri ale clasamentului, prin **Keto** Losaberidze, cu 2491 p și Natalia Butuzova, cu 2477 p. Pe locul 3, o reprezentantă a Finlandei, **Paivi Meriluoto**, cu 2449 p. Deși începuse bine întrecerea (în prima zi se situase a 6-a), **Aurora Chin** a pierdut puncte prețioase tocmai la distanțele scurte, de obicei punctul ei forte... Ca urmare, ea a ocupat, în final, locul 13, cu un rezultat (2319), mai slab cu aproape 200 p decît recordul național, care-i aparține. **Terezia Preda** s-a clasat pe poziția 24, cu 2195 p.

PATZAICHIN – SIMIONOV, CAMPIONI

(Urmare din pag. 1)

— cu pagaele ridicate — linia de sosire, reprezintă o diferență uriașă, aproape de neînchipuit în condițiile asprimii disputelor de la Krîlatskoe! Istoria sportului va păstra, desigur, amănuntul că Patzaichin și Simionov se aflau la primul concurs oficial în aceeași barcă (!), dar valoarea intrinsecă a fiecăruia, topită într-o singură voință, ne-a dat impresia că Ivan și Toma trag împreună dintotdeauna... Bravo Patzaichin, bravo Simionov, bravo Huțan, bravo Navasart!

...Și bravo **Ion Bîrlădeanu**, medaliat cu bronz la caiac simplu, la capătul unei curse în care numai 29 de sutimi te-au despărțit de medalia

ION BÎRLĂDEANU

de argint. Cu șapte săptămîni în urmă Bîrlădeanu s-a îmbolnăvit; o boală grea și, după legile medicinei abia acum el ar fi trebuit să încheie convalescența. Anii de pregătire, toate eforturile acestui băiat zdravăn, model de seriozitate, păreau compromise. Bîrlădeanu s-a dat jos din pat pe propria-i răspundere, s-a pregătit și mai mult, cu colegii dar și singur, s-a pregătit îndîrjit și a recuperat în cîteva săptămîni ceea ce părea irecuperabil. Și parcă n-ar fi fost deajuns, imediat după startul finalei o contractură musculară la braț l-a obligat la prudență, aruncîndu-l, după cîteva sute de metri, pe unul din ultimele locuri. Aceasta în timp ce Rüdiger Helm, campionul de la Montreal și singurul învingător al lui Bîrlădeanu anul trecut, la campionatele mondiale de la Duisburg, se distanța văzînd cu ochii. Strîngînd din dinți, vîslind vîrtos, caiacistul nostru își depășește pe rînd adversarii, ajunge, cu puțin înaintea finișului, chiar pe poziția a doua dar este întrecut, in extremis, de francezul Alain Lebas. Păcat, Bîrlădeanu merită mai mult decît această medalie de bronz. Iar condițiile în care a concurat ne fac chiar să ne întrebăm dacă celebrul Helm îi este, la această oră, superior...

...Și bravo și pentru frumoasa surpriză pe care ne-au produs-o băieții noștri din caiacul de patru, **Mihai Zafiu, Vasile Dîba, Ion Geantă și Nicușor Eșeanu**, medaliați cu argint la capătul ultimei finale, cea mai spectaculoasă, în care au avut un finiș furibund, cel mai puternic dintre toate cele nouă finaliste. Puțini erau cei care ar fi acordat șanse de podium echipajului nostru înaintea finalei, în care ambarcațiunile din R. D. Germană, U.R.S.S., Polonia sau Ungaria — primele două păreau de neînvins! — erau cotate drept singurele candidate la medalii. Caiaciștii noștri și-au dozat însă foarte judicios efortul, mergînd „în pluton“ mai

Caiacul nostru medaliat cu argint: Nicușor Eșeanu, Ion Geantă, Vasile Dîba și Mihai Zafiu

bine de jumătate din distanță. Cu 100 de metri înaintea sosirii, cînd au declanșat finișul, ei se aflau încă pe pozițiile 4—5, dar ritmul în care padelau ne dădea speranțe. Și într-adevăr, într-un efort bine coordonat sportivii noștri depășesc pe ultimii metri echipajele din Polonia și Bulgaria, aducîndu-ne o satisfacție mai puțin sperată, dar cu atît mai mare.

Bine au concurat și **Alexandru Giura** și **Nicolae Țicu** la caiac dublu, unde au sosit pe locul patru, la mai puțin de o jumătate de secundă de... medalia de argint. Într-o finală dominată de cuplul sovietic Parfinovici — Ciuhrai, Giura și Țicu au făcut o cursă curajoasă, aflîndu-se tot timpul în luptă pentru medalie cu echipajele din Ungaria, Spania și R. D. Germană. Dacă ar fi întîrziat cu 70—80 de metri atacul final ar fi urcat cu siguranță pe podium, poate chiar pe treapta a doua! Ei au forțat însă puțin prea devreme și n-au mai avut resurse pentru a răspunde finișului lui Szabo — Joss și Menendez — Ramos-Missione.

La fel, **Lipat Varabiev**, la canoe simplu, întrecut pe ultima sută de metri de Leue (R.D.G.) și Dvorak (Cehoslovacia). Varabiev, sosit al cincilea, ne-a părut lipsit de forță tocmai în momentul în care a început lupta pentru medalia de bronz. Pe cele de aur și argint și le-au disputat Lubomir Lubenov (Bulgaria) și Serghei Postrehin (U.R.S.S.), sportivul bulgar cîștigînd pe ultimii metri. Ultimul în finală, mare surpriză, Tamas Wichmann, campionul mondial, prezent și el la a 4-a Olimpiadă. Wichmann își încheie „serialul olimpic“ fără să fi urcat vreodată pe cea mai înaltă treaptă a podiumului!... Poate pentru că a avut ghinionul de a fi coleg de generație cu Ivan Patzaichin al nostru, în a cărui vitrină vor străluci acum trei medalii de aur și două de argint aduse de la Mexico, München și Moscova. Încă o dată, din toată inima, bravo Ivane!

D. LORENZ (R.D.G.), CAMPION LA OPEN!

La open, ultima categorie a întrecerilor olimpice de judo, au evoluat pe tatami mulți concurenți redutabili. Este suficient să subliniem că, pe lîngă sportivii în ale căror cărți de vizită erau înscrise succese de mare prestigiu, și-au încercat șansele și noii campioni olimpici de la Moscova, belgianul **Robert Van De Walle**, la categoria semigrea, și francezul **Angelo Parisi**, la grea. Firește, cu o asemenea concurență lupta pentru treptele podiumului de onoare la open a fost extrem de dificilă. Dealtfel, la capătul confruntărilor campionul olimpic al semigreilor a fost eliminat din primul tur, iar cel al greilor a fost întrecut de Dietmar Lorenz (R.D.G.), clasat doar pe locul 3 la semigrea. Sportivul român **Pavel Drăgoi** l-a întîlnit în primul său meci pe cel ce avea să cucerească laurii olimpici, Dietmar Lorenz, fiind învins înainte de limită. Apoi, în recalificări, el a fost întrecut prin ippon de **Dambajan Tsend-Auish** (Mongolia). Clasamentul: **1. Dietmar Lorenz (R.D.G.) — campion olimpic**, 2. Angelo Parisi (Franța), **3.** Arthur Mapp (Anglia) și Andras Ozsvar (Ungaria).